

Fővárosi Ítéltábla
4.Kf.27.067/2012/3. szám

A Fővárosi Ítéltábla a Ügyvédi Iroda (levelezési cím: ügyintéző ügyvéd:) által képviselt felperesnek, a jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa** (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. évi december hó 9. napján kelt 8.K.31.157/2011/14. számú ítélete ellen a felperes által 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 367.870 (azaz háromszázhatvanhétezer-nyolcszázhetven) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesi műsorszolgáltató a 2010. április 25-én sugárzott „..... ” című műsorszámot a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 5/B.§ (2) bekezdése szerint a II. korhatári kategóriába sorolta.

Az alperes a 2011. január 12-én kelt - és a 2011. március 30-án kelt 347/2011. (III.30.) számú határozattal módosított - 93/2011. (I.12.) számú határozatában megállapította, hogy a felperes a műsorszám kapcsán megsértette az Rttv. 5/B.§ (3) bekezdésében foglalt rendelkezést, ezért a médiaszolgáltatásokról és a

tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 187.§ (8) bekezdése, valamint a Műsorszolgáltatási Szerződés 11.6.1.9. pontja alapján 3.483.340 forint megfizetésére kötelezte a felperest. Megállapította továbbá, hogy a felperesi médiaszolgáltató a műsorszám április 24-én és 25-én 05.00 és 21.00 óra között 12 alkalommal közzétett műsorelőzeteseivel megsértette az Rttv. 5/A.§ (2) bekezdésében foglalt rendelkezést, ezért az Mttv. 187.§ (8) bekezdése, illetve a műsorszolgáltatási szerződés 11.6.1.5. pontja alapján 870.851 forint megfizetésére kötelezte. A hatósági ellenőrzés megállapításai szerint a vizsgált alkotásban halmozottan szereplő, a kisípolások ellenére is jól hallható káromkodások miatt indokolt lett volna a műsorszám III. korhatári kategóriába történő átsorolása. Utalt arra, hogy az Média kutató Kft. adatai szerint a 4 -17 éves korosztály 17,5 %-a választotta ezt a műsorszámot az éppen aktuális kínálatból, mely korosztály csaknem 80.000 tagja nézett legalább egy percet a kifogásolt adatból. Hivatkozott többek között a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.250/2006/6. számú ítéletében foglaltakra is, amely az Rttv. kiskorúak védelmét szolgáló rendelkezéseinek értelmezésével foglalkozott. Az alperesi határozat indokolása megállapította továbbá, hogy a felperesi műsorszolgáltató a program előzeteseit 21 óra előtt 12 esetben tette közzé, ezáltal sérült az Rttv. 5/A.§ (2) bekezdése is. Kitért a határozat indokolása arra is, hogy a 2011. január 1-jétől hatályos Mttv. 216.§ (1) bekezdése alapján a törvénysértés megállapítása során az Rttv. szabályait alkalmazta, míg a szankció meghatározásakor az Mttv. 187.§ (8) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján szabta ki a műsorszolgáltatási szerződés szerinti kötbért, melynek összegét módosította a felperes kereseti kérelme alapján a 473/2011. (III.30.) számú határozatával.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte arra figyelemmel, hogy nem követett el törvénysértést, másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezése mellett az alperes új eljárásra történő kötelezését indítványozta tekintettel arra, hogy a határozat olyan jelentős eljárási hibában szenved, amely az ügy érdemére kihat. Harmadlagos kérelme a határozat megváltoztatására irányult, miután a jogsértés álláspontja szerint csekély súlyú és ismételtség nem állapítható meg, ezért a kötbér mérséklése indokolt. Előadta, hogy Magyarország egyik legnézettebb televíziós szórakoztató műsorában a szereplők a műsorvezető által felolvasott, aktuális hírekkel kapcsolatban fejtik ki véleményüket vicces formában a humor és ironia segítségével. Véleményük a televíziót nézők számára nemcsak mulatságos, hanem hasznos is lehet tekintettel a szereplők társadalmi megbecsültségére. A felperes álláspontja szerint nem követett el jogsértést az Rttv. 5/B.§ (3) és az 5/A.§ (2) bekezdése tekintetében, a „..... ” kifogásolt adása nem meríti ki a III. kategória szerinti kritériumokat. Idézte az ORTT 1494/2002. (X.17.) számú határozatát, amelynek alapján kifejtette, hogy a szórakoztató műsorszám tartalma, illetve annak képi megjelenítése és megvalósítása nem hordozott a kiskorúak számára ártalmas elemeket és nem közvetített káros magatartásmintát, félreérthető és ártalmas üzenetet, számukra nehezen értelmezhető tartalmat. Az érintett téma, az alkalmazott nyelvezet és a megvalósítás formája a műsorszám egészében és a kiemelt jelenetekben sem merítette ki a III. kategória ismérveit, a kifogásolt párbeszéd és a tartalom nem

voltak alkalmasak a kiskorúak személyiségfejlődésének kedvezőtlen befolyásolására. Előadta, hogy tévesen hivatkozik az alperesi határozat arra, hogy a felperes gyakorlatában nem tapasztalható előrelépés, hiszen mind a korábbi évek határozatainak számát, mind pedig a 2010. évben megszüntetett eljárások számát tekintve komoly pozitív elmozdulás látható. Utalt végül arra is, hogy a jogsértés elkövetésének idején a kötbér alap nem az alperesi határozatban megjelölt mértékű volt, ekként minden alapot nélkülöz az alperes határozata.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A perben rendelkezésére álló iratokból - az alperessel egyezően - megállapította, hogy a határozatban kiemelt, időpontilag is behatárolt műsorrészek vulgáris nyelvhasználata, a szexuális töltetésű obszcén kifejezések gyakori említése meghaladta a közepesen erős mértéket, azt a szintet, ami még a II. korhatári kategóriában sorolt műsorszám esetén elfogadható. Az elsőfokú bíróság jogi álláspontja szerint nem mentség a műsorszolgáltatói gyakorlatra, hogy ezek a kifejezések a civil életben, a saját szakmájukban megbecsült, ismert művész vagy közéleti személyiség számából hangzanak el. Egyetértett az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.259/2004/3. számú ítéletében foglaltakkal, miszerint a kulturált viselkedés elsajátítását kifejezetten gátolja az, hogy egy televízió műsorban a felnőttek folyamatosan válogatott trágárságokat mondanak egymásnak. Utalt az alperesi hatóság 1494/2002. (X.17.) számú határozatára, amely kimondta, hogy a műsorszámok minősítésénél a médiaszolgáltatónak figyelembe kell vennie, hogy a gyermek fejlődésében meghatározó jelentőséget tulajdonítanak a 12-16 év közötti életkornak, mivel erre az időszakra tehető a gyermekek világképének, értékrendszerének kialakulása. A műsorszolgáltatóknak a minősítésnél mindig megszorítóan kell eljárniuk, illetve a védendő korosztályra tekintettel az egész műsorszámot eggyel magasabb kategóriába kell sorolni, ha az olyan elemeket tartalmaz, amely a magasabb besorolást indokolja. A kiskorúak erkölcsi fejlődésére gyakorolt kedvezőtlen hatásnak a bíróság szerint nem kell ténylegesen bekövetkeznie, mivel a veszélyjelleg felmerülése, és a negatív személyiség-torzító hatás lehetősége már alkalmas arra, hogy az Rttv. 5/B.§ (3) bekezdésében foglalt jogsértést megalapozza. A kategorizálással kapcsolatban a bíróság meglátása szerint minden műsorszám önmagában és egyedileg értékelendő. Az alperes eleget tett indokolási kötelezettségének, hiszen a határozata több oldalon keresztül részletesen és kimerítően rögzíti, hogy milyen ténybeli és jogi indokok alapján hozta meg a döntését. Jogszerűen hivatkozik az alperes az általa korábbi határozatokra a szankció kiszabásánál, függetlenül attól, hogy azzal szemben a felperes bírósági felülvizsgálatot kezdeményezett, hiszen az alperes hatósági határozata közigazgatási jogi értelemben jogerőre emelkedett. Rámutatott az elsőfokú bíróság arra is, hogy az Rttv. által biztosított megváltoztatási jogkörével élve a bíróságnak akkor van lehetősége arra, hogy az alkalmazott joghátrányt mellőzze vagy mérsékelje, ha azt állapítja meg, hogy a felperes részben vagy egészben nem követte el a terhére rótt anyagi jogsértést, vagy ennek hiányában akkor, ha a választott szankció jogsértő mérlegelésen nyugszik. Az alperes a per során figyelembe vette a felperes keresetlevelében rögzített azon tény, hogy a jogsértés elkövetésének idején, azaz 2010. áprilisában a kötbér alapja nem 1.839.238.239

forint, illetve 919.619 forint volt, hanem 1.741.702.878 forint, illetve 870.851 forint, ezért a per tárgyát képező 93/2011. számú határozatát a 2011. március 30. napján kelt 437/2011. (III.30.) számú határozatával módosította.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes kereseti kérelmének megfelelően az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte. Fenntartotta azon álláspontját, hogy nem követett el jogsértést, a „.....” kifogásolt adása semmilyen módon nem utalt erőszakra vagy szexualitásra, és erőszakosan megoldott konfliktusok sem szerepeltek benne, az olykor elhangzó vulgáris kifejezéseket „kisípolta” és ezáltal a tizenhat éven aluliak számára érthetlenné tette azokat, így biztosítva, hogy amit a tizenhat év alatti nézők nem érthetnek, az nem is befolyásolhatja kedvezőtlenül az erkölcsi, szellemi fejlődésüket. A műsorszám sugárzásának kezdő időpontja 21 óra 47 perc volt, azaz a III. kategóriába sorolása esetén is az Rttv. rendelkezéseinek megfelelő időpontban került sugárzásra, illetve az alperes által kifogásolt tartalmak és jelenetek nagyjából csak 22 óra után kerültek adásba. Változatlanul hivatkozott arra is, nem felel meg a valóságnak, hogy a felperesi médiaszolgáltató gyakorlatában nem tapasztalható előrelépés, hiszen komoly pozitív elmozdulás látható, a felperes minden körülmények között jogkövető magatartás folytat és betartja az Rttv. kiskorúak védelmére vonatkozó rendelkezéseit.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A jogalkotó a kiskorúak védelme érdekében iktatta be azokat a rendelkezéseket, amelyek, betartását ellenőrizte az alperes. A műsorszámok kategorizálásáról az alperes 1494/2002. (X.17.) határozata rendelkezik, meghatározva az 5/B.§ szerinti minősítésnél irányadó szempontokat. A műsorszámok minősítésénél a műsorszolgáltatónak szem előtt kell tartania, hogy a gyermek fejlődésében meghatározó jelentőséget tulajdonítanak a tizenkettő és a 16 év közötti életkornak, miután erre az időszakra tehető a gyermek világképének és értékrendszerének kialakulása.

Az Rttv. 5/B.§-ának (3) bekezdése szerint, azt a műsorszámot, amely alkalmas a tizenhat éven aluliak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésének kedvezőtlen befolyásolására, különösen azáltal, hogy közvetett módon utal erőszakra, illetve szexualitásra, vagy témájának meghatározó eleme az erőszakos módon megoldott konfliktus, a III. kategóriába kell sorolni. Az ilyen műsorszám minősítése: tizenhat éven aluliak számára nem ajánlott. Az 5/C.§-ának (2) bekezdése szerint a III. kategóriába sorolt műsorszám megfelelő jelzéssel ellátva 21.00 és 5.00 óra között tehető közzé, míg az 5/A.§-ának (2) bekezdése tiltja a műsorelőzetés közzétételét olyan időszakban, amikor az általa bemutatott, ismertetett műsorszám nem lenne közzétehető.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§-ában foglaltaknak megfelelően a tényállást helyesen állapította meg és abból az alperesi határozat jogszerűsége vonatkozásában - valamennyi körülményt mérlegelve - okszerű következtetésre

jutott, indokolásával a Fővárosi Ítéltábla mindenben egyetértett. A felperes fellebbezésében olyan konkrét, a mérlegelés okszerűségét cáfoló, vagy a jogszerűséget vitató indokot felhozni nem tudott, amely az ítélet hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását megalapozná, olyan új tény, vagy körülményt sem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

Az alperes határozatában a „..... ” című műsorból tényállási elemként mutatta be azokat a szegmenseket, amelyek a műsorszám magasabb kategóriába való sorolását indokolják. Az elhangzottak megalapozzák az alperesi álláspontot, alkalmasak a kiskorúak fizikai és szellemi fejlődésének káros befolyásolására. Ezt indirekt módon a felperes maga is elismerte, utalva arra, hogy a laza, hétköznapi beszédmód és az ehhez konvergáló kifejezések használata hangsúlyosabb a műsorszám esetében a szokásosnál, mivel a szereplők egy baráti társaságot alkotnak, és a beszélgetésben használt hangnem, szóhasználat és stílus sokszor nem követi a sajtótermékekre jellemző megkövetelt standardot. Egyetértett a másodfokú bíróság az alperessel és az elsőfokú bírósággal, hogy a kisípolás ellenére a határozatban kifogásolt műsorrészeket obszcén nyelvhasználatra mindenképpen meghaladta azt a még tolerálható mértéket, amely a II. korhatári kategóriába sorolt műsorszám esetében elfogadható, illetőleg azzal is, hogy a szereplők magatartására - pontosan az ismertségük, elfogadottságuk és a társadalmi megbecsültségük okán - nincs mentség.

A felperes fellebbezésében lényegében megismételte a kereseti kérelmében előadottakat, a műsorszám minősítésével kapcsolatban kifejtett véleményét nem támasztotta alá, a közlések viccformáját hangsúlyozta és azzal magyarázta a műsorszám besorolását, hogy a kiskorúak nagy valószínűséggel nem csak a műsorszám kapcsán találkoztak először a kifogásolt kifejezésekkel. A perben a Pp. 164.§-ának (1) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettsége ellenére a felperes nem bizonyította az alperesi határozat jogsértő voltát, nem igazolta, és nem indokolta elfogadhatóan, hogy a műsorszám a II. kategóriába tartozna, és azt illetve annak műsorelőzetesét a megfelelő időközben sugározta volna.

A másodfokú bíróság véleménye a műsor megtekintése, és a peranyag ismeretében egyezik az elsőfokú bíróság és az alperes véleményével abban, hogy a perbeli adás alkalmas volt a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésének kedvezőtlen befolyásolására. Az alperes a jogkérdésben helyesen foglalt állást, az alkalmazott szankciót a szükséges mértékben megindokolta, s mivel a határozata a Pp. 339/B.§-ban foglaltaknak megfelelt, a mérlegelési szempontokat részletesen tartalmazta, jogszerűen utasította el az elsőfokú bíróság a felperes keresetét.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét a felperes által megvalósított jogsértés körében a Pp. 254.§-ának /3/ bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Az alperesnek másodfokú perköltsége nem merült fel, ezért arról rendelkeznie nem kellett a másodfokú bíróságnak, míg a fellebbezési illeték viselésére a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

Budapest, 2012. évi május hó 31. napján

dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, dr. Rácz Krisztina s.k. előadó bíró,
dr. Matheidesz Ilona s.k. bíró

A kiadmány hitelül: